

இயல் - 6

மொழிபெயர்ப்பு

6.0 இயல் அறிமுகம்

மொழிபெயர்ப்பு என்ற தலைப்பிலான இவ்வியலில் மொழிபெயர்ப்பு குறித்த விளக்கம், மொழிபெயர்ப்பு குறித்த அறிஞர்களின் கருத்தியல்கள், மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள், தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு, பாரதியின் மொழிபெயர்ப்பு, வடமொழி பக்தி இலக்கியப் பாகுபாடு, வித்யாபதியின் காதல் கவிதைகளை முன்வைத்து பல்வேறு தலைப்புகளில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

6.1 மொழிபெயர்ப்பும் ஊடகங்களே

இசையும் கவிதையும் மனிதப்பொதுமை சார்ந்தவை என்பதனால் பிறமொழி பேசும் மக்கள் திரளிடமிருந்து அவற்றைப் பங்கிட்டுப் பெறநினைப்பது இலக்கியவாதிகளின் உள்ளார்ந்த வேட்கையாகும். கொள்வதும் கொடுப்பதுமாக இந்த வேட்கை இரண்டு வழிகளிலும் தொழிற்பட்டிருக்கின்றது.

பல்வேறு மொழி பேசும் மக்கள் கூட்டத்தை நெருக்கமான சூழலுக்குக் கொண்டு வந்த தொடர்புச் சாதனங்களில் மொழிபெயர்ப்புக்கும் பெரும் பங்குண்டு என்பதை இலக்கிய உலகம் நன்கு அறியும்.

“நாம் நம் இனத்தை நேசிப்பது உண்மையானால் உலகில் சிந்திக்கப்பட்டவற்றிலும், சொல்லப்பட்டவற்றிலும் மிகச்சிறந்தவற்றை அளித்து அதனை வளப்படுத்த மிகவும் ஆர்வமுடையவர்களாய் இருக்க வேண்டும். அதற்கு நிகரான நம்முடைய கருத்துக்களை மனித இனத்திற்குப் பொதுவான சேமிப்புக் கருவூலத்தில் சேர்க்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம்”¹ எனக் கூறுகிறார் ஆல்பர்ட் ஜெரால்டு.

இவ்வறிஞரின் கூற்றிற்கு ஏற்ப உலகளவில் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் மிகுதியும் நடைபெற்று வருகின்றன. இக்கருத்துப் பரிமாற்றத்தின் ஊடகமாக நின்று சாதனைகளை நிகழ்த்திக் கொண்டிருப்பது மொழிபெயர்ப்புக் கலையின் சிறப்பான பணியாகும். “மனித இனத்தை வாழ்வித்த கலைகளில் ஒன்று மொழி பெயர்ப்பாகும்”² என்பார்.

6.2 மொழிபெயர்ப்பு - விளக்கம்

ஒரு மொழியிலுள்ள இலக்கியத்தை வேறொரு மொழியில் எழுதுவதற்கு ‘மொழிபெயர்ப்பு’ என்று பெயர்.

ஒரு மொழியிலிருந்து எண்ணங்களையும் கருத்துகளையும், அறிவியல் செய்திகளையும், பொதுவான செய்திகளையும், படைப்பிலக்கியத்தையும் மற்றொரு மொழிக்குக் கொண்டு வருவதே மொழிபெயர்ப்பு ஆகும்.

“மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு கலை. மிகக் கடினமான கலையும் கூட! சிற்பம் சித்திரம் போன்றது பழகப் பழக மெருகு ஏறக்கூடியது”³

மொழிபெயர்ப்பு மூலமொழியிலிருந்து சொல்லுக்குச் சொல் நேரே பெயர்த்துக் கொடுப்பதன்று. செப்பமான இயற்கையான மொழிநடையில் தெளிவாகப் பொருள் உணர்த்துமாறு அமைதல் வேண்டும். மொழிபெயர்ப்பில் சொற்கள் முதன்மையானவை அல்ல. அவை உணர்த்தும் பொருளே முதன்மையானது.

“மூலநூலின் செய்திகளை விட அதிகமான செய்திகளை பெயர்ப்பு நூலிற்கு ஏற்றவாறு கூறுகின்றதைத்தான் விரிவான மொழிபெயர்ப்பு என்று சொல்லுகின்றோம்”⁴ எனக் கூறுகிறார் சண்முக வேலாயுதம்.

இவ்வாறு அறிஞர்கள் பலர் மொழிபெயர்ப்பு குறித்த விளக்கங்களைத் தந்துள்ளனர்.

6.3 மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள்

“மொழிபெயர்ப்பைக் கலை என்று ஒரு சாரரும், அறிவியல் எனப் பிறிதொரு சாரரும் குறிப்பிட்டு வருகின்றனர்”.⁵ அது கலையாக இருந்தாலும், அறிவியலாக இருந்தாலும் ஒரு நெறிமுறைக்குள் இயங்கும்போதுதான் மொழிபெயர்ப்பு செம்மையாக அமைய இயலும்.

மொழிபெயர்ப்பை அறிவியல் என்று கூறுபவர்களால்கூட கவிதை மொழிபெயர்ப்பை அறிவியலாகக் கொள்ள இயலாது. ஏனெனில் கவிதை, அழகும் நுண்மையும் சார்ந்த கலையாகும். கவிதையைப் போன்றே கவிதை மொழிபெயர்ப்பிலும் இவ்விரண்டு பண்புகளையும் காட்டும் திறன் வெளிப்பட்டாக வேண்டும்.

பிரெஞ்சு நாட்டின் டோலட், ஆங்கிலேயராகிய ஜார்ஜ் சாப்மேன், டென்ஹாம், ஜான் டிரடைன், அலெக்ஸாண்டர் ஃபிரெஸர் டைட்டர், ரிச்சர்டு போன்றோர் தனித்தனியே மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகளை வெளியிட்டுள்ளனர். அவற்றுள் சில:

1. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தலைத் தவிர்க்க வேண்டும்.
2. மொழிபெயர்ப்பைப் படிக்கும் பொழுது மூலநூலின் உணர்ச்சியைப் பெறுதல்.
3. கருத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மொழிபெயர்த்தல்.
4. மொழிபெயர்ப்பாளன் மூலத்தின் உணர்வுக் கூறுகளையும் பொருளையும் உணர்ந்துகொண்டு சுதந்திரத் தன்மையுடன் தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.
5. மொழிபெயர்ப்பாளர் இருமொழிப் புலமை, அதாவது மூலமொழி, பெறுமொழி இரண்டிலும் புலமை பெற்றவராக இருக்க வேண்டும்.
6. கவிதையை மொழிபெயர்ப்பவன் ஒரு கவிஞனாக இருக்க வேண்டும்.

7. மூலமொழியில் அமைந்துள்ள அனைத்து எளிமைத் தன்மைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்க வேண்டும்.
8. மூலநூலாசிரியரின் காலத்து மொழிநடையில் மொழிபெயர்ப்பை அமைக்க வேண்டும்.

6.4 மொழிபெயர்ப்பின் வகைகள்

மொழிபெயர்ப்புக்கென்று இன்றுவரை இலக்கண வரையறை எதுவும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. “இலக்கியம் உருவான பின்னரே இலக்கணம் உருவாகும்” என்பது மொழியியல் வல்லுநர்களின் கருத்து. மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்கள் கூட துளிர்விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனவே தவிர வளர்ந்துவிட்டன என்று சொல்வதற்கு இல்லை. எனவே இத்தருணத்தில் முறையான இலக்கணம் இல்லாமலிருப்பதில் வியப்பேதுமில்லை. எனினும் பலர் மொழிபெயர்ப்பை வகைப்படுத்திக் கூறியுள்ளனர்.

ஜேக்கப்சன் என்பார்,

- “1. ஒரே மொழிக்குள் அமையும் மொழிபெயர்ப்பு,
2. இருமொழிகளுக்கிடையே அமையும் மொழிபெயர்ப்பு,
3. இருமொழிக் குறியீட்டு மொழிபெயர்ப்பு”⁶

என்று மூன்று வகைப்படுத்துகிறார்.

காட்ஃபோர்டின் என்பார் “நூலின் உள்ளடக்கம், மொழித்தனம் மற்றும் ஊடகம் அடிப்படையில் மொழிபெயர்ப்புகளை வகைப்படுத்தியுள்ளார்”⁷ அவற்றுள் உள்ளடக்கம் சார்ந்த பாகுபாடுகளாக,

- “1. முழு மொழிபெயர்ப்பு,
2. பகுதிநேர மொழிபெயர்ப்பு”⁸

என்றும், மொழித்தனம் சார்ந்த நிலையில் அதாவது ஊடகத்தின் தன்மையைக் கொண்டு,

- “1. ஒலியியல் மொழிபெயர்ப்பு
2. வரியியல் (எழுத்தியல்) மொழிபெயர்ப்பு”⁹

என்றும் வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

ஆண்டரே லெஃபவெரே என்பவர்,

- “1. ஒலியன் மொழிபெயர்ப்பு
2. சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்ப்பு
3. யாப்பு மொழிபெயர்ப்பு
4. உரைநடை மொழிபெயர்ப்பு
5. சந்தமொழி பெயர்ப்பு
6. விடுநிலைப்பா மொழிபெயர்ப்பு
7. விளக்க மொழிபெயர்ப்பு”¹⁰

என்று மொழிபெயர்ப்பை ஏழுவகைகளாகப் பகுத்துள்ளார்.

6.5 மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு வேண்டிய அடிப்படைச் செய்திகள்

மொழிபெயர்ப்புக்கென்று தனிநடை இல்லை. மூலப் படைப்புகளில் கையாளப்படும் தெளிந்த, ஆற்றொழுக்கான, மொழி மரபு பிறழாத நடையே மொழிபெயர்ப்புக்கு உரிய நடை ஆகும்.

அந்தந்த மொழி மரபுகள், வழக்காறுகளில் நமக்குப் பயிற்சி இருக்கும் பொழுதுதான் மொழிபெயர்ப்பு சரியாக அமையும். இல்லையேல் வெறும் சொற்பெயர்ப்பாகி, நகைக்கிடமாய்ப் போய்விடும்.

“மொழிபெயர்ப்பாற்றல் என்பது படிப்பவர்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பு என்றே தெரியாதிருக்கும்படி மொழிபெயர்ப்பு தான். இப்படித்தான் மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும் என்பதை ஓர் உறுதியாகவே கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்”.¹¹

“மொழிபெயர்ப்புக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் படைப்பில் மொழிபெயர்ப்பாளனுக்கு ரசனை கலந்த ஈடுபாடு வேண்டும்; அது உற்சாகமுள்ள ஒரு பணியாக இருக்க

வேண்டும். (It should be a labour of love). மூலப் படைப்பாளியின் படைப்பாளுமை குறித்த பிரக்ஞையும் புரிதலும் கூடுதல் சிறப்பு அம்சமாய் விளங்கும்”¹² என்றும் ம.இலெ.தங்கப்பா கூறுகிறார்.

மூலமொழியிலும், இலக்கு மொழியிலும் ஓரளவு அறிவும் தேர்ச்சியும் மொழிபெயர்ப்பாளனுக்கு அவசியம் தேவை.

6.6 தமிழில் மொழிபெயர்ப்புக் கோட்பாடுகள்

தமிழகத்தில் மொழிபெயர்ப்பு நெறிகள் மேற்கத்திய நாடுகளின் அளவிற்குக் கோட்பாடுகளாகப் பேசப்படவில்லை என்றாலும் கூட, ஆங்கில மொழிக்கு முன்னரே மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய சிந்தனை தமிழில் தோற்றம் பெற்றுள்ளதை அறிய முடிகின்றது. காலத்தாலும், சிறப்பாலும் மிக முந்தியதாக விளங்கும் தொல்காப்பியம் மொழிபெயர்ப்பு பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்தை முந்தைய இயலில் காணமுடிந்தது. இங்கு அதனைச் சற்று விரிவாகக் காணலாம்.

“நூல்களின் வகை பற்றிப் பேசவந்த தொல்காப்பியம், நூல்களை, முதல்நூல், வழிநூல் என இரண்டாகப் பாகுபடுத்துகிறது. இவ்விரு பெரும் பிரிவுகளில் இரண்டாவதாகிய ‘வழிநூல்’ நான்கு வகைப்பட்டதாக அமைகிறது. அந்நான்கு வகையுள் ஒன்று மொழிபெயர்த்தல் என்பதாகும்”.¹³ இச்செய்திகளைத் தொல்காப்பியத்தின் பின்வரும் நூற்பாக்கள் தெள்ளிதின் உணர்த்துகின்றன.

“மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி

உரைபடும் நூல்தான் இருவகை நிலைய

முதலும் வழியுமென நுதலிய நெறியின்”¹⁴

“வழியின் நெறியே நால்வகைத் தாகும்”¹⁵

பிறமொழியிலுள்ள கருத்தையோ, நூலையோ பெயர்க்க முற்படுகையில், தமிழ்மொழிக்கும், பிறமொழிக்கும் பொதுவாக உள்ள கருத்துக்களைத் தமிழ் மரபு

பிறழாமல் தொகுத்தும், விரித்தும், தொகை விரியாகவும், மொழிபெயர்க்கலாம் என்பதையே தொல்காப்பியம் உணர்த்துகின்றது எனலாம்.

தமிழ்நாட்டில் மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய சிந்தனை காலந்தொட்டே இருந்து வந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. தமிழின் தொன்மையான நூலான தொல்காப்பியம் வழிநூல் வகை பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

“தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்த்து

அதர்ப்பட யாத்தலொடு அனைமர பினவே”¹⁶

என நுவல்கிறது. இதன்மூலம் தொல்காப்பியர் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டுள்ளார் எனத் தெரிகிறது. தொல்காப்பியரின் இக்கூற்றிற்கிணங்க பண்டைய இலக்கியங்களில் மொழிபெயர்ப்புப் பகுதிகள் காணப்படுவதை அறிஞர்கள் சுட்டியுள்ளனர்.

“நாடா கொன்றோ ... எனத் தொடங்கும் ஒளவையாரின் தொன்மையான புறநானூற்றுப் பாடல், அதற்கு முன்னர் பாலிமொழியில் பிறந்த ‘தம்மபதம்’ என்னும் பௌத்த நூலில் ‘அரகந்தவர்க்கம்’ எனும் பகுதியில் பேசப்படும் அறநூல் கருத்தொன்றின் நேரடி மொழிபெயர்ப்பே என்பதை மு.கு. செகநாதராசா நிறுவிியுள்ளார்”.¹⁷

தமிழ்மொழியில் இருபெரும் காவியங்களாக விளங்கும் இராமாயணமும், மகாபாரதமும் தழுவல் நிலையில் அமைந்த மொழிபெயர்ப்புக் காவியங்களே என்னும் செய்தியை அறிஞர்கள் குறிப்பிடுவர். இராமாயணம் தழுவல் காப்பியமே என்பதற்குரிய சான்றாக,

“வையம் என்னை இகழவும், மாசு எனக்கு

எய்தவும் இது இயம் புவது யாது எனின்

பொய்யில் கேள்விப் புலமையினோர் புகல்

தெய்வ மாக்கவி மாட்சி தெரிவிக்கவே”¹⁸

எனும் கம்பராமாயணப் பாடலைக் காணலாம். அதேபோன்று மகாபாரதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதற்கான முயற்சிகள் கி.பி.எட்டாம் நூற்றாண்டிலேயே நடந்துள்ளமையை, “மாபாரதம் தமிழ்ப்படுத்தும் மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும்”¹⁹ எனச் சின்னமனூர்ச் செப்பேடு சுட்டுவதன் மூலம் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியின் பழமையை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது.

6.7 முதல் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு

“மொழிபெயர்ப்புக்கலை தமிழகத்தில் தொடக்கம் கொள்ளும் போதே கிறித்துவ மதம் பரப்பும் கொள்கையாகத் தொடக்கம் பெறுவதைக் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு வாயிலாகவும் அறியமுடிகிறது. விவிலியத்தை மொழிபெயர்த்ததைப் போலவே கிறித்துவ மதம் சார்ந்தோர், மதம் சார்ந்த உள்ளடக்கம் உடைய கவிதை நூல்களை மொழிபெயர்ப்புக்கென எடுத்துக் கொண்டனர்”.²⁰

“தமிழில் முதன் முதலில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஆங்கில நூல் ஜான் பனியன்” (John Bunyan) என்பவர் எழுதிய ‘பில்கிரிம்ஸ் பிராக்ரஸ்’ (Pilgrims Progress) என்பதாகும். ‘பரதேசியின் மோட்சப் பிரயாணம்’ என்ற பெயரில் எஸ். பவுல் என்கிற கிறித்தவர் இதனை மொழி பெயர்த்துள்ளார். தமிழ்நாடு ஆவணக் காப்பகத்தில் கிடைக்கும் மொழிபெயர்ப்புப் பதிப்பில், ‘பதிக்கப்பட்ட ஆண்டு கி.பி.1910’ எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்நூலின் முதற் பதிப்பு கி.பி.1882ல் வெளிவந்ததாகவும் செய்தி காணப்படுகிறது. இதற்கு முன்னரே கி.பி 1793 ஆம் ஆண்டில் முந்தைய மொழிபெயர்ப்பு ஒன்று சுபிசேஷ பிரபல்யை மிஷன் சங்கத்தாரால் (S.P.C.K.) அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்துள்ளது”.²¹

எஸ்.பவுல், இந்நூலை கவிதையிடையிட்ட உரைநடையாக மொழிபெயர்த்துள்ளார். உரைநடையின் ஊடாக இடம்பெறும் கவிதைகள் இசைப் பாடல்களாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கன. தமது மொழிபெயர்ப்பைப் பற்றிப் பேசுவந்த இவர், “இப்புஸ்தகத்தின் ஊடே ஊடே வருகிற கவிப் போக்குகள்

பெரும்பாலும் தமிழ் ராகங்களில் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது என்கிறார்”.²² இந்த வகையில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத்தில் கிருத்தவர்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்க வகையில் இடம்பெற்றுள்ளது.

6.7.1 பாரதியாரின் மொழிபெயர்ப்புகள்

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் எனப் பெருவிருப்பம் கொண்டவர் பாரதி. அதனால்தான் மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் இவரது பங்கு கணிசமாய் இருந்தது. பிறமொழிகளிலிருந்து தமிழுக்கும் தமிழ் மொழியில் இவர் பாடிய கவிதையை ஆங்கிலத்திற்கும் கொண்டுசென்றுள்ளார் பாரதி. இவர் மொழிபெயர்த்த ஆங்கிலப் பாடல்களில் குறிப்பிடத்தக்கது. “ஜான்ஸ்கர்’ (Johnscur) என்பவரின் ‘The Town of Let's pretend’ என்பதாகும். இக்கவிதையைக் ‘கற்பனையூர்’ என்று மொழிபெயர்த்துள்ளார் பாரதி. மேலும் இரவீந்திரரின் ஆங்கிலக் கவிதையை ‘வந்தே மாதரம்’ பாடல் ‘ஜாதிய கீதம்’ என்ற பெயரில் இருமுறை மொழிபெயர்த்துள்ளார்”.²³

20ஆம் நூற்றாண்டு மறுமலர்ச்சிக் கவிஞர்களான பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகியோர் மீது பாலாவுக்குத் தனிப் பற்று. இந்த ஈடுபாடுதான் பாரதி, பாரதிதாசன் கவிதைகளை மொழிபெயர்க்க அவரைத் தூண்டியுள்ளது.

பேராசிரியர் கா.செல்லப்பன் அவர்களின் வழிகாட்டுதல் மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் பாலாவுக்கு ஆர்வம் ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாக பாரதியையும், கீட்சையும் ஒப்பிட்டு எழுதினர்.

கீட்சின் கவிதைகளை மொழிபெயர்ப்புச் செய்துள்ள விதம் பாலாவின் புலமைக்குச் சான்றாகும். மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட பாலாவின் வாழ்வியல் நெறியும் ஒரு காரணியாயிருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

6.8 வடமொழி பக்தி இலக்கியப் போக்கு

தமிழ் மொழியில் பக்தியைப் பாடுபொருளாக்கி ஆழ்வார்கள் பாசரங்கள் பாடினர். சிவனடியார்கள் தெய்வத் திருமாலைகள் இயற்றினர். பன்னிரு திருமுறைகளும் நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தங்களும் பக்திமையைப் பரப்பின. சங்கச் செய்யுட்கள் சமய வழிபாட்டின் மேன்மையை வியந்தோதவில்லை. எனினும் பத்துப்பாட்டுள் முதற்கண் உள்ள நக்கீரரின் திருமுருகாற்றுப்படை முருக பக்தர்களுக்கு உகந்ததாக உள்ளது. பிறவா யாக்கைப் பெரியோரின் கோயிலை இளங்கோ காட்டுகிறார். பரிபாடலில் வையை யாறு போற்றப்படுகிறது. திருமாலும், செவ்வேளும் பரிபாடல்களில் இடம்பெறுகின்றன. குறிஞ்சித் தெய்வ மாய்யோன், சேயோனைச் சுட்டுகிறது தொல்காப்பியம். தெய்வப் பெயர்கள் இடம் பெற்றிருப்பினும் சமய வழிபாட்டு முறைகள் சங்க இலக்கியத்தில் இல்லை. சங்க இலக்கியத் தொகுப்பில் உள்ள திருமுருகாற்றுப்படை அறுபடை வீடுகளை, அங்கு வீற்றிருக்கும் முருகனின் பெருமைகளை அவனை அடைந்தால் அருள் பெறலாம் எனும் கருத்தினை விளக்குகிறது. கடவுளர் வணங்கப்பெறும் நிலை காணப்படுகிறது. சமயக் கொள்கைகளோ தத்துவங்களோ விளக்கப் பெறவில்லை. பக்திக் காலத்தில்தான் சிவமதமும், வைணவ மதமும் போற்றிப் பாடல்களையும், தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களையும் தோற்றுவித்தன. வடமொழியிலும் முதலில் தோத்திரப் பாடல்கள் பக்தி மணம் பரப்பின. பக்தியில் காதல் சுவையைக் கலந்து வடமொழியில் பாடல் எழுதித் தாளத்தோடு இசைத்தவர் ஜெயதேவர். “ஜெயதேவரின் கீத கோவிந்தம், வடமொழிப் பக்தி இலக்கிய வரிசையில் ஒரு மைல் கல் எனலாம்”.

தமிழில், அப்பர் தேவாரத்தில் ஆன்மக் காதல் பேசப்படுதல் போல வடமொழியில் ஜெயதேவ் அஷ்டபதியில் பகவத் காமம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இராதையும் கண்ணனும் உரையாடும் காட்சி கண்டு, கேட்டு, உய்த்தறிந்து இலக்கிய இன்பம் துய்க்கும்படிச் செய்துள்ளார் ஜெயதேவர்.

அஷ்டபதி என்ற கீத கோவிந்தம் ராதையின் நெஞ்சமே, கண்ணனுக்குச் சொந்தமே எனப் பாடும் வரிகள் கவிஞர் கண்ணதாசனுக்குக் கவிபாடத் தூண்டுகோலாய் அமைந்தது. நாடக முறையில் அமைந்த இவ்விலக்கியம் பக்திப்பாடலா, உலகியல் காதலை உணர்த்தும் சொல்லோவியமா என ஐயறும் வண்ணம் ஜெயதேவர் படைத்துள்ள கீத கோவிந்தம் பீகார்க் கவிஞன் வித்யாபதியை ஆட்கொண்டது. சங்க அகப்பாடல்களில் தோழி, தலைவி, தலைவன் ஆகியோர் பாத்திரங்களாய் அமைந்தனர். அவற்றில் மானிடர்க்குரிய இயல்புக்கமான காதற்பொருள் உணர்த்தப் பெற்றது. ஜெயதேவரும் மக்களிடையே வழங்கி வந்த கண்ணன் கதையில் ராதை என்ற பாத்திரத்தைப் புகுத்தி, கடவுட் காதலைப் பாடினார். கண்ணன் கதையில் ராதை என்ற பெயருடைய பாத்திரத்தை முதன் முதலாக அறிமுகப் படுத்தியவர் ஜெயதேவரே. கீதகோவிந்தம் இசையுடன் கூடிய காதல் கதை. மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் காதல் கதை போன்று தோன்றும். ஆழ்ந்து சிந்தித்துப் பார்க்கும் போது பக்தியும் தத்துவ விசாரணையும் இதில் புலப்படும்.

6.9 வித்யாபதியின் காதற் கவிதைகள்

ஜெயதேவரின் கீதகோவிந்தம் அஷ்டபதி எனப் பெயர் பெறுகின்றது. காதல் தான் இதன் கருப்பொருள். வடமொழியில் இயற்றப்பெற்ற இதனை பீகார் கவிஞன் வித்யாபதி நன்கு பயின்று கண்ணனையும் ராதையையும் குறியீடுகளாக்கித் தலைவன் தலைவியரை அவர்தம் எண்ண ஓட்டங்களை சொல்லோவியமாகத் தீட்டியுள்ளார். விரகதாப வேதனையை விளக்குதற்கு பின்புலம் அமைக்கிறார். வண்டுகள் மாமரப் பூக்களில் அமருவதால் மாங்குயில்கள் கூவுகின்றன. குயிலோசை விரக தாபத்திற்குக் குத்தலிடுகிறது. “கோலக்கிளி மொழியும் செவியில் குத்தல் எடுத்ததடி” என்ற பாரதியார் பாட்டு இங்கு நினையத் தகும்படியாக ஜெயதேவர் கண்ணனைக் காதலனாக வைத்துக்கொண்டு பாடும் பாட்டில் தான் விரக தாபத்தைக் காட்டுகிறார். காதலியை நேரே காணமுடியாத காதலர் நெஞ்சமாகிய

மஞ்சத்தில் வஞ்சிக்கொடி போன்ற ஒன்றை ஏற்றுவித்து மானசீக கூட்டுறவால் மகிழ்ச்சி அடைவதாக ஜெயதேவர் இரண்டாவது ஸ்லோகத்தில் கூறியிருப்பதைக் கவிஞர் பாலா மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

இன்பத்தில் ஈடுபடும் இளைஞருக்கு 'இயற்கை' நண்பன் என்பதை உணர்ந்த ஜெயதேவர் காமம் வளர்ந்தோங்கும் காலத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். மனம், மந்தம், குளிர்ச்சி ஆகிய மூன்று பண்புகளுடன் தென்றல் வீசும் காலம் பேசப்படுகிறது. வண்டுகள் மது அருந்தி ரீங்காரமிடுகின்றன. மாமரங்களில் குயிலோசை கேட்கிறது. ஓரறிவு உயிர்சேர்க்கை, ஆற்றிவு படைத்த மனிதனின் மனத்தை மயக்கும் சூழலே வசந்த காலமாகிறது. அவ்வசந்த காலத்தில் மோனநிலை முனிவரே மயக்கம் அடைவர் எனின் வாலிபரைப் பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமா என்று வினவுகிறார். வசந்த காலத்தின் நிலை இதுவென்றால் இளவேனில் காலத்தை இளைஞர்கள் நழுவவிடவில்லை என்றெல்லாம் கூறும் ஜெயதேவர் பிருந்தாவனத்தில் தோழி கூற்றுக்களாய் தலைவி ராதையிடம் பேசும் கருத்துகள் கோவிந்தனைப் பற்றி இருக்கலாம். ஆயின் வித்தியாபதியோ உலகியலாக்கி பேரின்பத்தை சிற்றின்பமாக மாற்றி அமைத்த பாடல்கள் தான் வித்தியாபதியின் காதல் கவிதைகள். சமஸ்கிருத மொழியில் இயற்றப்பெற்ற அக்கவிதைகள் ஆங்கில வடிவம் பெற்ற கவிஞர் பாலா கைகளில் தவழ இருமொழிப் புலவராகிய பாலா தமிழில் அக்காதற் பாடல்களை மொழியாக்கம் செய்து தமிழ் இலக்கிய உலகில் மக்கள் அனைவரும் சமஸ்கிருத மொழியின் சுவையைப் பருகும் வண்ணம் உலவ விட்டுள்ளார்.

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்

தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்”²⁴

என்பது பாரதியின் கனவுகளில் ஒன்று. நம் நாட்டில் வழங்கும் மற்ற மொழிகளில் உள்ளவற்றையும் தமிழாக்கம் செய்ய வேண்டும் என்றார். சுதந்திரப் போராட்டம் ஏற்படுத்தித் தந்த ஒற்றுமை உணர்வு சுதந்திரம் கிடைத்தபின் மேலும் வலிவுறும் என்று

அவர் கற்பனை செய்தார். ஆனால் தமிழ்நாட்டின் எல்லை நாவலம் என்ற பெருந்தீவாக இருந்த நிலை மாறிப் படிப்படியாகச் சுருங்கிக்கொண்டே வந்துவிட்டது. இந்நாளில் திரு. பாலா அவர்கள் வித்யாபதியின் பாடல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளது பாராட்டத்தகுந்த செயல். இது அவரின் மொழிபெயர்ப்பில் அவர் கொண்ட ஈடுபாட்டை உணர்த்துவதால் நாம் அவருடைய ஆளுமையை உணருகிறோம்.

6.10 வைணவ மரபு

வித்யாபதியின் காதற் கவிதைகளில் கண்ணனும், ராதையும் இடம்பெறுவதால் வைணவ மரபு கூறும் மனித உறவுகள் படிமங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் உள்ள உறவு விளக்கப்பெறுகிறது. இவ்வறவினை வடமொழியில் 'பாவங்கள்' என்பர். இவ்வறவுகள் பக்தி இலக்கியத்தில் நான்கு வகையாகப் பேசப்படுகின்றது. அவையாவன,

1. தாஸ்ய பாவம் அல்லது ஆண்டான் அடிமை உறவு
2. சக்ய பாவம் அல்லது தோழமை உறவு
3. வாட்சல்ய பாவம் அல்லது பெற்றோர் மகள் உறவு
4. நாயக நாயகி பாவம் அல்லது தலைவன் தலைவி உறவு

என்பனவாகும். இவற்றுள் நாயக நாயகி பாவமே தீவிரமான உணர்ச்சி மிகுந்த ஆழ்ந்த இணைபிரியாத உறவாகும். பரமன் மீது காதல் வயப்படும் பக்தர்கள் தங்கள் பிரிவுத் துயரம் அல்லது விரகதாபத்தை வெளிப்படுத்த தெய்வப் பாமாலைகளில் அகநிலைக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். காதல் வேட்கையின் நுண் அனுபவங்களை மொழித்திறத்தால் அக இலக்கியமாக்குகின்றனர்.

“தமிழில் மொழிபெயர்ப்புகள் நிறையச் செய்யப்பெறுகின்றன. ஆனால் அதை முறையாக மொழிபெயர்ப்பு செய்வோர் குறைவு என்பது கவிஞர் பாலாவின் கருத்து. மூலநூல் பற்றி ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் கண்டிப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். மூல

நூலாசிரியன் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்பும் படைப்புகள் பற்றிய தகவலும் இடம்பெற வேண்டும். மொழியாக்கத்தில் எதிர்கொண்ட பண்பாட்டு மொழி களநிலைச் சிக்கல்கள் பற்றிய மொழிபெயர்ப்பாசிரியனின் ஒரு குறிப்பு இடம் பெறுதல் இன்னும் சிறப்பு. தேவைப்படும் இடங்களில் மொழிபெயர்ப்பு வடிவத்திற்குப் பின்விளக்க உரைகள் இன்னும் பயன்தரும். மேலும் படிக்க விழையும் வாசகனுக்கு உதவும் நூற்பட்டியல் இணைத்தல் சாலவும் நன்று”²⁵ இம்முறையில் சிலவற்றை வித்யாபதி காதல் கவிதைகள் நூலில் பின்பற்றியிருப்பினும் ஏனைய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களின் குறைகளிலிருந்து கவிஞர் பாலா விடுபட முடியவில்லை.

“மொழியாக்கமும் ஒரு படைப்பாக்கமே. இருமொழிப் பயிற்சியும், நுட்ப திட்டங்களை உணரும் ஆற்றலும், மொழியின் கட்டுதிட்டங்கள் பற்றிய புலமையும், ஒவ்வொரு கலாசார அறிவுச் சூழலிலும் சொற்கள் புனைந்து கொள்ளும் புது அர்த்தக் கோலங்கள் பற்றிய தெளிவும், எவருக்கு அத்துபடியாகின்றதோ அவர் கைகளில் தான் மொழியாக்கம் கலையாகிறது. அதிலும் கவிதையை மொழியாக்கம் செய்யமுனைவது நெருப்பில் இறங்கி மீள்வது போல் கடினமான செயல்”²⁶ என்ற பாலாவின் கூற்று அவரது ஆளுமையை விளக்குவதோடு வித்யாபதியின் காதற்கவிதைகள் என்ற மொழி பெயர்ப்பில் நெருப்பிலே நீந்தியிருக்கிறார். மொழியாக்கம் புடம் போட்ட தங்கம் என்று அவர் கூறுவதற்கேற்ப வித்யாபதியின் காதற் கவிதைகள் உள்ளன.

6.11 ஜெயதேவரின் வித்யாபதி

கண்ணன் இராதை காதற் பாக்களை மைதிலி மொழியிலிருந்து மொழியாக்கம் செய்யப்பெற்ற பாடல் தொகுதியிலிருந்து சில பாடல்களைத் தமிழில் தந்தவர் கவிஞர் பாலா. எல்லாரும் கண்ணனின் புகழை வாய்விட்டுப் பாடவேண்டும் என விரும்பி, பாமரரும் பாடி மகிழும் வண்ணம் ராக தாள லயத்தோடு பாடல்களை யாத்தவர் வித்யாபதி. நேபாள எல்லையையொட்டி இமயமலைப் பிரதேசத்தில் வாழும் மிதிலை

மக்கள் கண்ணன் இராதை கதையைப் படிக்க வேண்டும் என்பதற்காக தம் மக்களின் மொழியில் வித்யாபதி எழுதினார். சமஸ்கிருதத்தில் ஜெயதேவர் அஷ்டபதி நூலாக வடித்த கண்ணனின் மீது ஏற்பட்ட பக்தியைத்தான் வித்யாபதி காதற் பாடல்களாகப் படைத்தார். வடமொழியில் வடித்தால் தான் பெருமை எனப் பாராட்டும் உலகில் வித்யாபதி எளிமை இனிமை தோன்ற பக்தியைக் காதலாக்கி மக்கள் படித்துக் கசிந்து கண்ணர் மல்க ஆடிப்பாட வேண்டும் என நினைத்து எழுதினார். அதனையே தமிழில் கவிஞர் வித்யாபதியின் காதற் கவிதைகள் என்ற பெயரிலேயே எழுதினார். ஜெயதேவருக்கு இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின் எழுந்த பாட்டு இலக்கியம் தான் இருநூறு வித்யாபதியின் காதற் பாக்கள்.

6.12 பாரதியும் வித்யாபதியும்

பாரதியின் கனவை நிறைவேற்றும் வகையில் கவிஞர் பாலா வித்யாபதியின் மைதிலி மொழிப் பாடல்களைத் தமிழில் பெயர்த்தார். பக்தி இலக்கியக் காலத்தில் தோன்றிய ஆண்டாள் தமது பாசுரங்களில் கண்ணனின் புகழைப் பாடியிருப்பினும் அப்பாடல்கள் பக்திப் பொருண்மை கொண்ட ஆன்மிகத்தை விளக்குவன. பேரின்பப் பாடலை எளிதில் எவரும் புரிந்து பாடவே வித்யாபதி எழுதினார். கண்ணன் - இராதை உறவினைத் தான் வித்யாபதி எழுதினாலும் நேரில் கண்டு அனுபவித்துப் பாடுகிறாரோ எனப் படிப்பவர் எண்ணும் வகையில் யதார்த்தமாகப் பாடியுள்ளமை அவரது கற்பனைத் திறனை விளக்கும். ஒவ்வொரு பாடலிலும் கற்பனையின் தனித்திறனை உணரலாம்.

கண்ணனைக் காதலனாகக் கற்பனை செய்து கொண்டு பாரதி பாடியுள்ளார். ஜெயதேவரின் அஷ்டபதியைப் பாரதி நன்கறிவார். அதனால் ஜெயதேவரை அடியொற்றி உவமையற்ற காதலனாகவே காட்டினார். வித்யாபதியோ கண்ணனின் கபட நாடகத்தை ராஜ தந்திரங்களை, சுயநலத்தை நடப்பியல் தன்மையோடு

விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். கண்ணனைப் பேராசைக்காரன் என்று வித்யாபதி கூறுகிறார்.

“அந்தப் பேராசைக் காரனிடம்

வசமிழந்து விட்டல்லவா

வந்துள்ளாய் பெண்ணே!”²⁷

என இராதையைப் பார்த்துப் பேசுவதில் கண்ணனைப் பேராசைக்காரன் என்றே அழைக்கிறார் கவிஞர்.

நாயகனை எதிர்பார்த்து நாயகி நெடுநேரம் இருந்தும் அவன் வருவதாகச் சொல்லிச் சென்ற காலமும் கடந்துவிட்டதே, இனிவருவானோ, வரமாட்டானோ, நாளை வருவானோ என எண்ணி எண்ணி நம்பிக்கை இழந்து நிற்கும் இராதையிடம் வித்யாபதி பேசுகிறார்.

“அழகிய பெண்ணே

அவனை மற்ற பெண்கள் அல்லவா

நிறுத்தி வைத்துள்ளனர்”²⁸

என்று கூறுவதில் இராதை மட்டுமல்லள், பல மகளிர் அவனை முற்றுகையிடும் செய்தி சுட்டப்பெறுகின்றது. கண்ணனின் கபடத் தன்மையை இதன்மூலம் விளக்குகிறார் கவிஞர்.

பாரதியின் கண்ணன் பாட்டில் காதலன் உறவில் அமைந்த பாடல்கள் சிருங்கார ரசமான காதற் சுவை உடையனவே. காதலி காதலனை நினைந்து, தோழியிடம் தன் உணர்வையும் செயலையும் கூறும் பாடல்கள் உறக்கமும் விழிப்பும் பற்றியன. காட்டிலே தேடுதல், பாங்கியைத் தூதுவிடல் போன்ற பிறிவாற்றாமை குறித்த பாடல்களாக அமைந்துள்ளன.

இப்பாடல்களில் பெண்ணின் உள்நுணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளே மிகுதி. வித்யாபதி கூறும் பல பெண்களின் முற்றுகையைக் காதலி கூற்றில் பாரதியும் தம் பாடல்களில் அமைக்கிறார் என்பதை,

“சோர மிழைத் திடையர் பெண்களுடனே - அவன்

சூழ்ச்சித் திறமைபல காட்டுவ தெல்லாம்

வீர மறக்குலத்து மாதரிடத்தே

வேண்டி தில்லையென்று சொல்லி விட்டே”²⁹

என்கிறார்.

6.12.1 முல்லை நிலக் காட்சி

இந்நூலில் பாடலின் தொடக்கத்தில் கவிஞர் பாலா இடையர் குலப் பெண்களின் எதிர்பார்ப்புப் பற்றிக் கூறுகிறார்.

“மாடு மேய்க்கும் சிறுமிகள்

ஒருவர் முகம் பார்த்து ஒருவர் மலர்கின்றனர்.

ஓ! இதே கண்ணன்

கானகத்தில் நுழைந்து விட்டான்!”³⁰

என்ற மொழிபெயர்ப்பில் காடும் காடுசார் இடமான கானம் சுட்டப்பெறுகின்றது. மாடு மேய்க்கும் தொழில் சிறுமியர் செயலில் கூறப்பட்டுள்ளது. கண்ணனைக் கண்டு இடையர் சிறுமியர் மனம் மகிழ்ந்தனர். முல்லைநில தெய்வம் திருமால், இடையர் மக்கள் தொழில் மாடுமேய்த்தல் எனக் கருப்பொருள்களின் வருகை இவ்வரிகளில் உள்ளது சிறப்பிடத் தக்கது.

6.12.2 பொன்னழகு

நீராடு துறையில் இராதை குளிக்கும் காட்சியைக் கண்ணன் காண்கின்றான். ஆடவர் அழகியர் மீது காதல் கொள்ளும் காரணம் அவளுடைய குழந்தைத் தனமும், புற அழகும் தான் என்கிறார் கவிஞர்.

“அவளிடம் குடியிருந்த குழந்தைத் தனம்
 திடுக்கிட்டு எழுந்து வெளியேற முனைந்தது.
 நிமிர்ந்த அவள் நெஞ்சு
 காதல் வாதை கண்டது.
 ஒரு நாள் நீராடும் துறையில்
 கண்ணன் அவளைக் கண்டான்.
 மெல்லிய ஆடை மேனி மறைக்க
 மார்புகள் மீது கூந்தல் சரிய
 ஒரு பொன் மின்னல்
 அங்கே தோன்றக் கண்டான்!”³¹

என்ற வரிகளில் அழகே ஆசை கொள்ளத் தூண்டியதாகக் கவிஞர் கூறுகிறார்.

இது போன்ற கருத்துக்கள் பாரதியின் பாடல்களில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளமையை இங்கு நினைவு கூறலாம்.

“ஆசை முகம் மறந்து போச்சே - இதை
 ஆரிடம் சொல்வேனடி தோழி”³²

என ஆடவனின் முக அழகு ஆசை தந்ததாகக் காதலியின் கூற்றில் குறிப்பிடுகிறார்.

“கண்ணன் முக மறந்து போனால் - இந்தக்
 கண்களிருந்து பயனுண்டோ?”³³

என்பதிலும் முக அழகுதான் கவர்ச்சி என்கிறார் பாரதி. இதே கருத்தை வித்யாபதியின் காதற் கவிதைகளிலும் காணலாம்.

“அழகு முகம் கொண்ட பெண்ணே!
 அமுத நிலவைத் திருடிவிட்டாய்”³⁴

“.....

கண்ணா!

உன் நிலாமுகக் காதலி

பிரிவெனும் துயரை

இதுநாள் வரை நினைக்கவில்லை”³⁵

என்ற வரிகள் பாரதியின் கருத்தை நினைவூட்டுகின்றன.

6.12.3 இன்பப் போர்

குழந்தைத் தன்மையும் இளமையும் சந்திப்பதை இருநாட்டுப் படை மோதல் வழி விளக்குகிறார் கவிஞர். கண்களின் போராட்டம் இளவயதில்தான் இருக்கும். கண்ணொடு கண் கவ்வும் முறையைக் கம்பனும், கண்ணொடு கண் நோக்கி என வள்ளுவரும் கூறியுள்ளனர். கண்களால் நாயகன் நாயகி இருவமே சந்திப்பதால் போராட்டம் நிகழ்கிறது. இருநாட்டுப் படைகள் சந்திக்கும் போர் நிகழ்ச்சி குழந்தையின் குறும்பிற்கு ஒப்பாகக் கூறப்படுகிறது. நாயகன் நாயகியின் இளமையானது போர்ப்படையுடன் ஒப்பீடு செய்யப் படுகிறது என்பதை,

குழந்தைத் தன்மையும் இளமையும்

அங்கே சந்திக்கின்றன

போரைச் சந்திக்கும்

இரு நாட்டுப் படைகள் போல”³⁶

என்ற வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

6.13 பாலாவின் வித்யாபதி

மொழியாக்கம் ஒரு படைப்புக்கலை. மொழியாக்கம் செய்பவருக்கு இருமொழிப் புலமை தேவை. ஆங்கிலப் பேராசிரியரான பாலா தமிழிலும் வல்லவர். வித்யாபதியின் மைதிலி மொழியை அவர் அறியார். எனினும் மைதிலியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கண்ணன் - ராதை காதற் பாக்களைப் பாவடிவில் மொழிபெயர்த்துள்ளார் பாலா. கவிதையில் மொழிபெயர்ப்பு இருப்பினும்

மொழிநடை இயல்பானதாக உள்ளது. மொழிபெயர்ப்பில் தக்க சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளதைக் காணலாம்.

“அவள் சென்ற திசை நோக்கி
என் கண்களும் சென்றன
ஒரு கஞ்சனைக் கூட
பிச்சைக்காரன்
பின் தொடர்ந்து விடுவதில்லையே!
இனிய முகம், அழகிய புருவம்
தேன் குடித்த இரு வண்டுகள்
பறக்கச் சிறகடித்தது போல்
ஒளி உமிழும் இரு கண்கள்”³⁷

என்ற வரிகள் கவிஞரின் இயல்பான மொழிநடையை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

மொழிபெயர்க்கின்ற பொழுது தேவையான இடங்களில் அடிக்குறிப்பு போல விளக்கம் தருவது சிறப்பு. வித்யாபதியின் காதற் கவிதைகள் என்ற இந்த மொழிபெயர்ப்பு நூலில் பாடல் இறுதியில் அடிக்குறிப்பு போன்ற அமைப்பில் கவிஞர் பாலா ‘வித்யாபதி சொல்கிறார்’ எனக் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருப்பது மிகவும் சிறப்புக்குரியதாகும்.

“மெய்போலும்மே! . . .”

என்ற கவிதையில்

“வித்யாபதி சொல்கிறார்:
நீ நம்புகிற மாதிரியே
சொல்கிறாய் பெண்ணே!
உன் சொற்களை
நம்பினும் நம்புவர்”³⁸

என்றும்,

“வித்யாபதி சொல்கிறார்

பெண்ணே! யார் உன்னை நம்புவர்?

விடியல் வந்து கொண்டிருப்பதை

நீ காணவில்லையா?”³⁹

என்றும் பல இடங்களில் அடிக்குறிப்பு பாவனையில் உள்ளது இது மூலநூலின் உணர்வையும், உயிரோட்டத்தையும் மொழி பெயர்ப்பில் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற எண்ணமும் திறமையும் சிறந்த படைப்பாளிக்கு மட்டுமே இருக்கும் என்பதை உணர்த்துகிறது. பாலா ஒரு கவிஞராக இருப்பதால் உணர்வும் உயிரோட்டமும் மூலநூலை ஒத்தே அமைந்துள்ளது. இதுவே மொழிபெயர்ப்பின் வெற்றியாகும்.

6.13.1 ஒலிநயம்

‘அவன் சென்ற தேசம்’ எனும் தலைப்பிலான கவிதையில் சொற்களின் ஒத்திசைவு ஒலிநயத்தைத் தருகிறது என்பதை,

“குயில் கூவாத தேசம்

வண்டு பாடாத தேசம்

மலர்கள் நிமிராத தேசம்

- அது அவன் சென்ற தேசம்!”⁴⁰

என்ற வரிகள் உணர்த்துகின்றன. மேலும்

“அறுவகைக் காலமும்

மாறி வராத தேசம்

மெலிய வைக்கும் மன்மதன்

மெலிந்து போன தேசம்

அவன் சென்ற தேசம்!”⁴¹

என்ற வரிகள் பெரும் பொழுதுகளான இளவேனில், முதுவேனில், முன்பனி, பின்பனி, குளிர் (வாடை), கோடை என்பனவற்றை நினைவு படுத்துகின்றன. எக்காலமும் மாறாத தேசம் என்றால் பொழுது தெரியவில்லை என்பது கருத்து. காமத்துக்கு அந்த சக்தி உண்டு. பொழுதிடை தெரியாக் காமத்தைச் சிறுபொழுதைக் கொண்டு வள்ளுவர் மதிப்பீடு செய்வார்.

“காலை அரும்பிப் பகல் எல்லாம் போதாகி
மாலை மலரும் இந் நோய்”⁴² (குறள். 1227)

என்ற குறளுக்குரிய கருத்தைக் கவிஞரின் வரிகளில் காணலாம்.

“காதற் பேச்சு காற்றில் மிதக்காத தேசம்,
காதலியிடம் சொல்லிப் போன சொற்களுக்கு
பொருள் விளங்காமல் போகும் தேசம்
அது அவன் சென்ற தேசம்”⁴³

என்ற வரிகளில், காதலன் சொல்லிச் செல்லும் பிரிவு கார்காலத்தைப் பெரும் பொழுதாக ஏற்கும் முல்லை நிலமாகும். முல்லை காடும் காடும் சார்ந்த இடமாகும். இங்குக் குயில், வண்டுகள் இயங்கும் முல்லை நிலக் கடவுள் கண்ணன் சொல்லிப் போன சொல் அதாவது கார் வந்ததும் தேர் வந்து விடும் என்பதாகும். முல்லைத் திணைப் பாடல்கள் பல இதுபோன்ற சொற்களைத் தாங்கி நிற்பன. இங்குச் சொற்களுக்குப் பொருள் தெரியவில்லை என்கிறார் கவிஞர். “எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” என்பது தொல்காப்பியம். ஆனால் காம மயக்கச் சொற்களுக்குப் பொருள் கிடையாது என்பது இங்கு உண்மையே.

பொருள் தெரியின் அறிவாளி. பொருள் தெரியாததால் தான் முட்டாளா என ஐயறுகிறாள் தலைவி. ஐயவினாவாக இக்கவிதையின் இறுதி வரிகள் அமைகின்றன. யார் மீது குற்றம் என அறியாத மயக்கத்தில் ஐயவினாக்கள் எழுகின்றன.

“நான்தான் முட்டாளாகிப் போனேனா?

அன்றி அவன்தான்

கூட்டுக் களியில் நாட்டமில்லாது போனானா?”⁴⁴

என்ற தன்மைக் கூற்றில் காதலி தன் முட்டாள் தனத்தை நினைத்துப் பார்த்துச் சிக்கலுக்குத் தீர்வு காணும் முகமான காதலியின் மனப்போக்கை உணர்த்துகிறார் கவிஞர்.

முல்லை நிலத் தலைவி தான் பாடலைப் பாடுகிறாள் என்பது கவிஞரின் சொல்லாடலில் தொனிக்கிறது. இதனை கருப்பொருள்களின் வருகை மெய்ப்பிக்கிறது. இதன் மூலம் வடநாடாயினும் ஆளுமைத் திறத்தால் தமிழ்நாடாகக் காட்டுகிறார் கவிஞர் பாலா. கங்கையை, கோதாவரியைத் தமிழ்நாட்டு ஆறாகக் காட்டிய கவிஞனை ஒப்பக் கவிஞர் பாலா எங்கோ பிறந்த கண்ணனைத் தமிழ்நாட்டு முல்லைத் திணைக்குள் மொழிபெயர்ப்பில் ஆக்கிக் காட்டுவது அவரது ஆளுமைத் தன்மையை விளக்குகிறது.

பக்தியுடன் படிப்பது, நுண்பொருள் காண்பது, விரித்துரைப்பது போன்ற செயல்பாடுகளில் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டு உரையாசிரியர்கள் விளங்கினர். மூதாதையரைப் போற்றுவது அவர்தம் நூல்களைப் பாராட்டுவது அவர்களுக்கு கைவந்த கலையானதால் பழமைப் போக்கே இருந்து வந்தது. இவ்வகையில் கவிஞர் பாலாவின் போக்கும் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

“பாலாவுக்கு முன்னரும் கூட வித்யாபதி தமிழ் வடிவமெடுத்ததுண்டு. படிக்கத் தக்கது கவியரசு கண்ணதாசன் ஆக்கம். ஒரு இலக்கிய கருவை பல்வேறு இலக்கிய வகைகளில் படைத்து ஒப்பிட்டு பார்க்கும் போதுதான் ஒரு இலக்கிய வகையின் தனிநலன் விளங்கும். கவிதையில் மரபு புதிது ஒப்பிட்டுப் பார்க்க விரும்புவோர் கண்ணதாசன் பாலா இருவரும் வழங்கும் வித்தியாசமான வித்யாபதியை சுவைத்துப் பார்க்கலாம்”⁴⁵ என்கிறார் தமிழ்நாடன்.

மொழிபெயர்ப்பு என்ற அடையாளம் இல்லாமல் இயல்பான வாசிப்பு அனுபவத்தை உண்டாக்கும் ஆளுமை பெற்றவர் பாலா என்பதை வித்யாபதியின் காதற்கவிதைகள் மொழிபெயர்ப்பு மூலம் அறியலாம்.

6.14 பிறமொழிபெயர்ப்புகள்

ஆங்கிலப் புலமை பெற்றவர் பாலா. தமிழின் மூலம் தமிழ் இலக்கியங்கள் மீதும் தனியாத தாகமும் கொண்டவர். அந்தத் தாகம் மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் தொடர்ந்தது.

ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழிலும், தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திலும் சில மொழிபெயர்ப்புகளைச் செய்தார்.

பாரதி, பாரதிதாசன் கவிதைகளை பல்கலைக்கழக வெளியீட்டிற்காக மொழிபெயர்ப்புச் செய்தார். அதுபோல் புகழ்பெற்ற புதுக்கவிஞர்களை மொழிபெயர்த்தார்.

கோவை வானொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர் ஸ்டாலினின் கிரேக்க நாடகங்களை மொழிபெயர்ப்புச் செய்தார். அதில் அவருடைய ஈடுபாடு அளவிடற்கரியது. இந்த வகையில் வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாக,

1. Stalins play and other essays on contemporary tamil literature (N.S.Pathipagam, 1999)
2. Literature and Society (M.S. University Publications, 2001)
3. Editor Comparative Literature some perspectives (M.S. University Publications, 1995)
4. Editor Noon in Summer (Sirpi's Poems)
5. Selected poems of Mu.Metha
6. Meera : His Life and Art.
7. Tamil Modern Poetry. Bharathidasan and after

ஆகியன வெளிவந்திருக்கின்றன.

இருமொழி பங்களிப்பாளராக இருந்த காரணத்தினால், சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் மொழிபெயர்ப்புப் பணியிலும் பாலாவை அதிகம் பயன்படுத்திக் கொண்டது.

பல்கலைக்கழக வெளியீடாக இருமொழி ஏடு வெளிவந்தது. இதில் பாலா தொகுப்பாளராக இருந்து பணியாற்றினார். அதுபோல செவ்விலக்கியத் தொகுதிகளைத் தமிழாக்கம் செய்யும் பணியிலும் பாலா முனைப்புடன் செயல்பட்டுள்ளார். அதில் ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினராகவும் இருந்தார்.

6.15 தொகுப்புரை

இவ்வியலிலிருந்து கீழ்க்கண்ட ஆய்வு முடிவுகள் கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

- பல்வேறு மொழிபேசும் மக்கள் கூட்டத்தை நெருக்கமான தமிழுக்குக் கொண்டுவந்த ஊடகமாக மொழிபெயர்ப்பு திகழ்கின்றது.
- மொழிபெயர்ப்பில் சொற்கள் முதன்மையானவை அல்ல. அவை உணர்த்தும் பொருளே முதன்மையானது.
- மேனாட்டறிஞர்கள் மொழிபெயர்ப்பு குறித்த கருத்தியல்களை கோட்பாடுகளாக வடிவமைத்துள்ளனர்.
- மேனாட்டாரைத் தொடர்ந்து தமிழிலும் மொழிபெயர்ப்புச் சிந்தனைகள் பிற்காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.
- இதற்கு முன்னதாக தொல்காப்பியரும் தமிழ் மொழி பிறழாமல் தொகுத்தும், விரித்தும், தொகை விரியாகவும், மொழிபெயர்க்கலாம் என்ற சிந்தனையைத் தந்துள்ளார்.
- தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத்தில் கிருத்துவர்களின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

- பாரதியாரும் சில கவிதைகளை மொழிபெயர்த்துள்ளார். பாரதியின், பாரதிதாசனின் பற்றாளரான கவிஞர் பாலாஷம் இருவரது கவிதைகளையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.
- மொழிபெயர்ப்பில் தடம் பதித்ததற்குப் பேராசிரியர் கா. செல்லப்பனின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.
- வித்யாபதியின் பக்தித் திறனை வடமொழியில் ஜெயதேவர் வடித்துள்ளார். இதில் ராதை என்ற பாத்திரத்தைப் புகுத்தி கடவுள் காதலைப் பாடியுள்ளார்.
- வைணவ மரபோடு இப்பாடல்கள் திகழ்கின்றன.
- மொழிபெயர்ப்பின் போது பாலா நெருப்பாற்றில் நீந்தும் அனுபவத்தைப் பெற்றுள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- வித்யாபதியின் காதற்கவிதைகள் மொழிபெயர்ப்பு என்ற அடையாளமில்லாத அளவிற்கு வாசிப்பு அனுபவத்தை உண்டாக்குகின்றன. பாலாவின் மொழிபெயர்ப்பு ஆளுமையை இவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

குறிப்புகள்

1. ஆல்பர்ட் ஜெரால்டு, 'Preface to world Literature',
கு. வளர்மதி (மே. கோ.கா.), 'மொழிபெயர்ப்புக் கலை', ப.5.
2. தொ. பரமசிவன், கவிதை மொழிபெயர்ப்பு, ஆண்டுமலர், தியாகராசர் கல்லூரி,
1991-1992.
3. அமரந்தா, மொழிபெயர்ப்பியல் இக்காலப் பார்வைகள், ப.40
4. சு.சண்முக வேலாயுதம், மொழிபெயர்ப்பியல், ப.17.
5. Eugene a. Nida and Charles R. Taber, The Theory and Practice of Translation,
p.vii.
6. கா.சாகுல் ஹமீது, தமிழில் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு, பக்.37-38.
7. மேலது, ப.39.
8. மேலது, ப.39.
9. மேலது, ப.40.
10. மேலது, ப.40.
11. அமரந்தா, மு.கூ.நூ., ப.9.
12. மேலது, ப.16
13. கா.சாகுல் ஹமீது, மு.கூ.நூ., ப.47.
14. தொல்.பொருள். நூற். 642.
15. மேலது, நூற். 643.
16. மேலது,பொருள், மரபியல், 643.
17. தொ. பரமசிவன், கவிதை மொழிபெயர்ப்பு, ஆண்டுமலர், 1991-1992.
18. கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், பாயிரம் 6.
19. ச.வே.சுப்பிரமணியன், திராவிட மொழி இலக்கியங்கள், ப.14.
20. கா.சாகுல் ஹமீது, மு.கூ.நூ., பக்.5-6.
21. எஸ். பவுல், பரதேசியின் மோட்ச பிரயாணம், ப.v.
22. மேலது, ப.v.
23. கா. சாகுல் ஹமீது, மு.கூ.நூ., ப.12.
24. பாரதியார் கவிதைகள், ப.173.
25. பாலா, முன்னுரையும் பின்னுரையும், பக்.48-49.
26. மேலது, பக்.78-79.

27. பாலா, வித்யாபதியின் காதற் கவிதைகள், ப.64.
28. மேலது, ப.80.
29. பாரதியார் கவிதைகள், ப.342.
30. பாலா, வித்யாபதியின் காதற் கவிதைகள், ப.13.
31. மேலது, ப.14.
32. பாரதியார் கவிதைகள், ப.343.
33. மேலது, ப.343.
34. பாலா, வித்யாபதியின் காதற் கவிதைகள், ப.18.
35. மேலது, ப.79.
36. மேலது, ப.15.
37. மேலது, ப.23.
38. மேலது, ப.36.
39. மேலது, ப.94.
40. மேலது, ப.90.
41. மேலது, ப.90.
42. குறள். 1227.
43. பாலா, வித்யாபதியின் காதற் கவிதைகள், ப.90.
44. மேலது, ப.90.
45. கவிஞர் பாலா மணிவிழா மலர், ப.62.